

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Jitky Zavřelové a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **Ing. D. T.**, zastoupen Mgr. Bc. Jiřím Daňkem, advokátem se sídlem Rašínova 103/2, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) Státní pozemkový úřad, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, a II) Zemědělské družstvo Senice na Hané, se sídlem Vodní 214, Senice na Hané, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2024, čj. KUOK 28895/2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 11. 3. 2025, čj. 65 A 51/2024-64,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen k rukám jeho zástupce Mgr. Bc. Jiřího Daňka, advokáta, do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností ze dne 15. 4. 2025 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 11. 3. 2025, čj. 65 A 51/2024-64.

[2] Vzhledem k tomu, že s podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“)], a stěžovatel tuto povinnost současně s podáním kasační stížnosti nesplnil, soud stěžovatele usnesením ze dne 5. 5. 2025, čj. 22 As 67/2025-13, vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč.

[3] Ke splnění poplatkové povinnosti byla stěžovateli stanovena lhůta patnácti dnů ode dne doručení uvedeného usnesení. Stěžovatel byl současně poučen jak o následcích nevyhovění výzvě, tak i o možnosti požádat soud o osvobození od soudních poplatků. Posledně uvedené možnosti stěžovatel využil. Podáním ze dne 29. 5. 2025 požádal o osvobození od soudního poplatku s ohledem na své majetkové poměry. Soud mu proto zaslal formulář o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech a vyzval jej k jeho vyplnění a zpětnému zaslání. Jelikož však stěžovatel na předmětnou výzvu nijak nereagoval, soud usnesením ze dne 26. 6. 2025, čj. 22 As 67/2025-27, žádost zamítl a stanovil mu novou patnáctidenní lhůtu k uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost.

[4] Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 29. 6. 2025. Stěžovatel byl tudíž povinen zaplatit soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč nejpozději do pondělí 14. 7. 2025 (obdobně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2023, čj. 2 Afs 45/2023-16). Stěžovatel však soudní poplatek zaplatil až v úterý 15. 7. 2025, tj. po uplynutí stanovené lhůty. O následcích spojených s včasným neuhrazením soudního poplatku byl přitom stěžovatel poučen.

[5] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*

[6] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[7] V dané věci stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě nezaplatil. Učinil tak až po jejím uplynutí. K zaplacení po marném uplynutí lhůty se však dle § 9 odst. 1 věty třetí zákona o soudních poplatcích nepřihlíží (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, čj. 3 As 321/2017-19, či ze dne 20. 11. 2024, čj. 7 As 251/2024-26). To přitom platí i pro případy uhrazení soudního poplatku toliko jeden den po marném uplynutí soudem stanovené lhůty (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2023, čj. 8 Afs 55/2023-29, ze dne 4. 1. 2024, čj. 8 As 265/2023-26, ze dne 22. 1. 2025, čj. 6 As 283/2024-17, či usnesení Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2025, sp. zn. II. ÚS 694/25). Z hlediska včasnosti přitom není rozhodný den, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale až den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, čj. 9 Afs 7/2012-49, ze dne 16. 12. 2015, čj. 3 As 208/2015-24, ze dne 29. 7. 2016, čj. 4 As 157/2016-19, atp.). Dále lze dodat, že *„jelikož poplatková povinnost vzniká již dnem podání žaloby a správní soud má povinnost účastníka řízení k zaplacení vyzvat, je celkový časový úsek více než postačující ke splnění poplatkové povinnosti (ať si již účastník vybere jakýkoliv způsob úhrady). Účastníkům řízení nic nebrání soudní poplatek zaplatit ve stanoveném čase, tudíž je nedůvodné a z hlediska důsledků pro řízení i riskantní s platbou otálet a ponechávat ji až na konec soudem vymezené lhůty.“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 2. 2018, čj. 2 As 3/2018-32). Citované aproboval i Ústavní soud. Podle něj *„již samotná povinnost soudů vyzvat poplatníka k úhradě splatného soudního poplatku je do jisté míry*

pokračování

beneficiem, jelikož poplatková povinnost je jednoznačně určena zákonem a žalobcům v zásadě nic nebrání, aby ji řádně splnili již při podání žaloby. Pokud tak neučiní, a dokonce tak neučiní ani v dodatečně lhůtě poskytnuté soudem, je zastavení řízení logickým a ústavně konformním důsledkem jejich pasivity.“ (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. IV. ÚS 1334/18, či ze dne 9. 1. 2024, sp. zn. III. ÚS 2451/23). Odkázat lze rovněž na rozsudek Nejvyšší správní soud ze dne 12. 4. 2012, čj. 9 Afs 7/2012-49, v rámci něhož soud mj. konstatoval, že „platební nekázeň projevující se nezaplacením soudního poplatku ihned při podání žaloby ve správním soudnictví je sama o sobě nežádoucím jevem, mj. z toho důvodu, že soudy zatěžuje v jejich rozhodovací činnosti. Pokud pak účastník řízení v této nekázni pokračuje i přes výzvu soudu a přes upozornění na s tím spojené procesní důsledky, jedná se o jednání, za které nutně musí nést procesní odpovědnost.“ Z uvedených východisek vychází i judikatura Ústavního soudu (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 25. 9. 2008, sp. zn. III. ÚS 1730/08, ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. II. ÚS 26/09, ze dne 9. 6. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1156/09, ze dne 27. 3. 2013, sp. zn. I. ÚS 1831/12, ze dne 29. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 3931/12, ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. III. ÚS 2865/15).

[8] Z uvedených důvodů soud řízení o kasační stížnosti výrokem I. zastavil [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích a § 47 písm. c) s. ř. s.].

[9] Výrok II. o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[10] Výrokem III. pak soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku stěžovateli (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2017, čj. 7 Afs 327/2017-18, či ze dne 20. 11. 2024, čj. 7 As 251/2024-26, atp.). Částka ve výši 5 000 Kč bude vyplacena k rukám zástupce stěžovatele Mgr. Bc. Jiřího Daňka, advokáta, ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozhodnutí, kterým soud o vrácení poplatku rozhodl (srov. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

[11] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobám zúčastněným na řízení žádná povinnost uložena nebyla a Nejvyšší správní soud neshledal ani jinou okolnost zvláštního zřetele hodnou. Proto výrokem IV. rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2021, čj. 8 As 261/2020-22, či ze dne 9. 3. 2023, čj. 8 As 259/2021-53).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 1. září 2025

Tomáš Foltas
předseda senátu